



## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Štefanka a členiek JUDr. Anny Petruľákovovej a JUDr. Ivany Izakovičovej v právnej veci žalobcu: **V. a. s.**, M. Bratislava proti žalovanému v 2. rade: **R. L.** nar. X., S. Bratislava, zast. JUDr. L. R. Bratislava, **o zaplatenie 75 981,79 Sk s prísl. zo zmenky**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24. januára 2006 č. k. 15 Zm 965/04-62 takto

### r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24. januára 2006 č. k. 15 Zm 965/04-62 **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

### O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zrušil v celom rozsahu zmenkový platobný rozkaz Krajského súdu v Bratislave č. k. 15 Zm 965/04-21 zo dňa 03.11.2004 voči žalovanému v 2. rade a žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému v 2. rade na účet právneho zástupcu 3 810,-Sk na náhradu nákladov súdneho konania.

Podľa odôvodnenia na návrh žalobcu a po predložení originálu zmenky vydal súd dňa 03.11.2004 zmenkový platobný rozkaz č. k. 15 Zm 965/04-21, ktorým zaviazal žalovaných v 1. rade M. B. a žalovaného v 2. rade R. L. ako zmenkových dlžníkov solidárne zaplatiť

žalobcovi zmenkovú istinu 75 981,79 Sk so 6 %-ným úrokom od 20.03.2004 do zaplatenia, zmenkovú odmenu 253,-Sk a trovy konania vo výške 3 810,-Sk.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že zmenka bola vystavená vo forme blankozmenky a mala zabezpečovať pohľadávku žalobcu z úverovej zmluvy, ktorú žalobca uzavrel so žalovaným v 1. rade a žalovaný v 2. rade na seba prevzal ručiteľský záväzok a súčasne zmenku avaloval. Žalobca do zmenky doplnil zmenkovú istinu a dátum splatnosti zmenky.

Žalovaný v 2. rade sa podanými námietkami bránil zaplateniu zmenky tvrdením, že bol žalovaným v 1. rade uvedený do omylu a stal sa obeťou jeho podvodného konania, a súčasne spochybňoval správnosť vyplatenia zmenky žalobcom do výšky zmenkovej istiny.

Súd vychádzajúc z ust. § 10 zák. č. 191/ 1950 Zb. keďže žalovaný ako zmenkový ručiteľ a súčasne aj ručiteľ zo zmluvy o úvere spochybnil správnosť vyplnenia výšky zmenkovej istiny, pretože hlavný dlžník žalovaný v 1. rade, mu tvrdil, že úverová pohľadávka je splatená v celosti. Ako ručiteľ nemal prehľad o spôsobe splácania úveru a o výške nesplatenej pohľadávky sa dozvedel až z oznámenia žalobcu zo dňa 03.03.2003, v ktorom mu žalobca uviedol len výšku pohľadávky bez bližšej špecifikácie. Banka žalobcu mu odmietla tieto informácie poskytnúť aj v priebehu súdneho konania a neposkytla ich ani na výzvu súdu. Keďže vykonaným dokazovaním sa nepodarilo zistiť, či výška zmenkovej istiny skutočne zodpovedá výške nesplatených záväzkov žalovaného v 1. rade ku dňu splatnosti zmenky 19.03.2003, súd vyhodnotil námietku žalovaného v 2. rade smerujúcu k spôsobu vyplnenia žalovanej zmenky do výšky zmenkovej istiny žalobcom ako dôvodnú.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1. O.s.p.

Proti tomuto rozsudku sa odvolal žalobca a navrhol ho zmeniť tak, že odvolací súd zmenkový platobný rozkaz voči žalovanému v 2. rade v celom rozsahu potvrdí. Tvrdí, že súd 1. stupňa nevykonal navrhnuté dôkazy a následkom tohto jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolávajúc sa na ust. § 10 zák. č. 191/1950 Zb. tvrdí, že nenadobudol zmenku zlomyseľne ani sa pri jej nadobúdaní neprevinil hrubou nedbanlivosťou, o čom svedčí zmluva o poskytnutí spotrebného úveru žalovanému v 1. rade, ručiteľská listina podpísaná žalovaným v 2. rade, a dohoda o vyplňovacom práve uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade a 2. rade ako aj vlastná zmenka avalovaná žalovaným v 2. rade dňa 16.08.2001.

Súdu 1. stupňa vytýka, že nevykonaný žalovaným v 2. rade navrhnuté vypočítanie žalovaného v 1. rade a žalovanému v 2. rade, že nepredložil správu o dôkazoch, ktoré sa mu vo veci podarilo zabezpečiť. Uvádza tiež, že žalovaný v 2. rade nepožiadaval žalobcu o informáciu či mu žalovaný v 1. rade splatil dlh. Odvoláva sa na svoje údajne žalovanému v 2. rade zaslané oznámenie o odstúpení od zmluvy a výzvu na zaplatenie zmenkovej sumy zaslané žalovanému v 2. rade listom zo dňa 03.03.2003, v ktorom oznámil aj výšku zmenkovej sumy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 v spojení s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania a keďže uzavrel, že sa v celom rozsahu stotožňuje nielen s výrokom napadnutého rozsudku ale aj s jeho odôvodnením, len konštatoval, že súd 1. stupňa správne interpretoval aplikované ust. § 10 zák. č. 191/1950 Zb. tak, že prvý nadobúdateľ, ktorému bola zmenka vydaná, musí ju doplniť podľa dohody. Keď sa tak nestalo, môže mu blanko podpisujúci namietat, že zmenka bola doplnená v rozpore s dohodou. Aj v literatúre sa zastáva tento názor (Kizling- Spišiak, Zmenkové právo, komentár, Bratislava 2005, str. 81, Cirák- Šmeringai, Zmenky v praxi a podnikaní, Bratislava 1999, str. 39-40, Kovařík, Zmenky, Bratislava 1994 str. 88)

Žalovaný v 2. rade, ktorý podpísal blankozmenku, v námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu spochybnil správnosť vyplnenia blankozmenky, pričom toto spochybnenie oprel o údajné vyhlásenie žalovaného v 1. rade, že dlh žalobcovi celý zaplatil. Vypočúť žalovaného v 1. rade nebolo možné, pretože jeho trvalý pobyt ani prechodný pobyt sa ani súdu nepodarilo zistiť. Ako ďalší dôkaz žalovaný v 2. rade navrhol nariadiť žalobcovi aby preukázal, že mu žalovaný v I. rade dlh nesplatil.

Súd 1. stupňa listom zo dňa 07.12.2005 (žalobca prevzal 12.12.2005) vyzval žalobcu, aby v lehote 8 dní predložil súdu prehľad o splácaní úveru zo strany žalovaného v 1. rade a špecifikáciu zmenkovej istiny teda v akom pomere pozostáva z nesplatennej istiny úveru, úrokov a iných poplatkov.

Žalobca však na tento list súdu nereagoval a preto súd dôvodne konštatoval, že sa mu vykonaným dokazovaním nepodarilo zistiť, či výška zmenkovej istiny skutočne zodpovedá výške nesplatených záväzkov žalovaného v 1. rade ku dňu splatnosti zmenky 19.03.2003 a správne vyhodnotil námietku žalovaného v 2. rade smerujúcu k spôsobu vyplnenia žalovanej zmenky do výšky zmenkovej istiny žalobcom ako dôvodnú a z tohto dôvodu zmenkový platobný rozkaz zrušil v celom rozsahu.

Odvolací súd sa s týmto záverom súdu 1. stupňa i jeho odôvodnením plne stotožnil. Len žalobca mohol výpisom z účtu žalovaného v 1. rade týkajúceho sa splácania sporného úveru poskytnúť údaje potrebné na posúdenie doplnenia blankozmenky v súlade s dohodou o vyplňovacom práve k blankozmenke a reálnym stavom splatenia úveru s prísl., na výzvu súdu 1. stupňa v tomto smere nereagoval a v odvolaní vyčíta žalovanému v 2. rade jeho údajné pochybenie, že si to od neho nevyžiadal, resp. nevyžiadal si to od kompetentnej osoby. Toto vyjadrenie je v rozpore s ust. § 6 Os.p. podľa ktorého v konaní postupuje súd v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná. Odvolací súd tiež konštatoval, že žalobca svoju neúčasť na pojednávaniach ospravedlnil a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti, čo nesporne tiež konanie predĺžilo.

Na tomto základe odvolací súd napadnutý rozsudok súdu 1. stupňa ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Úspešnému žalovanému v 2. rade vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Keďže mu žiadne nevznikli, odvolací súd mu ju nepriznal.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 14. januára 2009

**JUDr. Jozef Štefanko, v. r.**  
**predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M. N.